



Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Kártyázó Budapest*

Szerkesztő:

Pesti Hírlap

Osztályozás

Tárgy

795.4

Hely

Idő

"1924"

Személy

Kártyázó Budapest.

Nagy kártyacsaták a fővárosban. — Az asszonyok jajkiáltása a főkapitányhoz. — A kártya, mint válók. — Már nyaralni sem lehet a kártya miatt.

A budapesti főkapitányság detektívtestületének úgynevezett kártyacsoportja Bak és Róna detektív-főfelügyelők vezetésével az utóbbi időben állandóan figyeli a fővárosi kártyaklubokat és azokat a magánlakásokat, ahol nagyarányú, üzletszerű kártyajáték folyik. A kártya-detektívcsoporthoz embeinek munkáját nagyon megnehezíti a kártyabarlangok tökéletes berendezése, ami abból áll, hogy ezek a helyek számtalan vérszengővel vannak ellátva és így a szemfüles portás vagy ajtónálló még idejében tudja értesíteni a játékosokat. Olykor, mire a detektívek behatolnak, már a legszerűsebb kommerszjáték folyik. Némi kártyabarlang olyan tökéletesen védekezik a rendőrség emberei ellen, hogy bakk-asztalát öt perc alatt el tudja rejtetni a kíváncsi szemek elől.

Mindezek a nehézségek nem riasztják vissza a detektíveket attól, hogy a legerélyesebb tisztító munkát végezzék, mert felsőbb rendeletre

a rendőrség véget akar vetni a fővárosban mértéktelenül folburjánzó szerencsejáték-szenvedélynek.

A kártyacsoport nap-nap után kap névtelen leveleket, amelyekben kártyabarlangok címét jelentik be a házardjáték ellenségei. Az anonim levélírók között nagyon sok olyan van, aki még nemrég az általa bejelentett kártyaklubban játszott és most kifosztottan más jóhiszemű embereket akar megmenteni a végromlástól, vagy pedig saját magát attól a lehetőségtől, hogy oda még egyszer felmehessen.

A kártyabarlangokat leleplező levelek között a legérdekesebbek azok, amelyeket a kártyaszenvedélynek hódoló férfiak feleségei írnak. Ezek az asszonyok, közöttük

igen sok tekintélyes társadalmi állású ur-ember felesége, nem egyszer egyenesen Budapest főkapitányának, sőt a belügyminiszternek írnak

megható panaszleveleket. Ezek a levelek tele vannak könnyel, feljajdulással, őszinte vallomásokkal, amelyekből nagy családi tragédiák bontakoznak ki. *Marinovich Jenő* épen nemrég kapott egy előkelő nevű, közismert nagykereskedő feleségétől levelet, amelyben

az urasszony, aki teljes nevét aláírta a szomorú sorok alá, kéri a főkapitányt, hogy erélyesen intézze el a kártyaklubok megrendszabályozását.

Bn
(Hely)

1924. 6. 14
(Idő)

(Köt. v. füz.)

Egy másik urasszony azt írta, hogy elérkezett az utolsó óra, mert, ha most nem intézkedik a rendőrség, úgy a főváros leggazdagabb családjai jutnak holdudbotra. Budapest mindig kártyás város volt, de ami itt ma folyik, az minden fantáziát felülmúl. A rendőrség erélyes rendszabályainak legutóbb *Pir-mann Gyula* bankigazgató esete adott aktualitást.

Családok mennek tönkre, vagyonok, üzletek, birtokok, házak, hozományok usznak ma el a kártyán. Érdekes, hogy az asszonyok által beadott válókeresetek egy nagy százalékanak válsági oka: a kártya. Ezeknél azonban sokkal furcsább válóper folyik most: a férj indított válókeresetet a felesége ellen, mert

a feltűnően szép asszony menthetetlen rabja a kártyaszenvedélynek

és éjszakánként kártyaklubok bahkaszatálai mellett tölti. Az asszonykártyázók különben sem ismeretlenek a kártyadetektívcsoporthoz embeinek előtt. A főváros igen sok kártyabarlangjában a legszenvedélyesebb játékosok a nők, akik között akad fiatal segédszínésznő, kereskedő-feleség és méltóságos asszony egyaránt. A Belvárosban különben van egy magánlakás, volt színésznő a főbérleje: itt is nagy játék folyik, de csak asszonyok látogatják a perzsaszőnyeges, misztikus helyet.

Valóban igazuk van a névtelen feljelentőknek: elérkezett az utolsó óra. Budapestben egészen legendás kártyacsaták folynak, ahogy valamikor egész Európában nagy feltűnést keltett *Szemere Miklós* híres bécsi kártyapartija, amelyben *Potocki* hercegtől egy millió koronát nyert egy éjszaka, úgy ma

Budapestben kártyás körökben szinte állandóan beszélnek két-háromszáz millió veszteségekről.

Alig néhány nappal ezelőtt egy ismertnevű sportsmann földbirtokos egy előkelő kaszinóban egymilliórd koronát vesztett bakkarán.

Érdekes megemlíteni, hogy a tisztességes klubok, kaszinók és egyesületek már maguk is sokallják ezt az egyre vaduló játékot és több helyen a veszélyes házardjátékokat beszüntették. Jó példával jár elöl a Tőzsde-Klub, amelynek vezetősége meguntta, hogy

az összes sikkasztó tőzsdebizományosok horribilis kártyavesztéseikre hivatkoznak a vizsgálóbíró előtt

és egy erélyes intézkedéssel a chemin de fert és bacarat a kör helyiségében betiltotta. A Tőzsde-Klub példáját több nagy kaszinó is követni fogja.

Nagy probléma a játék szempontjából a nyaralás kérdése is, mert a jobbérzésű asszonyok remegnek még annak a gondolatától is, hogy férjeikkel olyan helyre menjenek üdülni, ahol kártyakaszinó van. Borzasztó pusztításokat végzett Siófokon a kártyajáték és most más fürdőhelyeken is próbálkoznak főkekkel.

Ezt a társadalmi nyavalyát tüzzel-vassal ki kell pusztítani és ezt célozza a főkapitánynak az az új

tása, hogy a razziákon igazoltatott játékosoktól, amikor őket legutóbb baidézték,

kötelező ígéretet vettek, hogy nem vesznek részt hasonló házardjátékokban.

Csak azután a főkapitány ne járjon úgy, mint az a bizonyos apa a fiával, aki becsületszávára megígérte, hogy ha ez egyszer kifizeti adósságát, akkor többé nem ül le játszani. Egy hét múlva azonban újra jelentkezett valami kifizetni való differenciával. A szigorú apa figyelmeztette ígéretére, hogy többé nem ül le játszani. A fiatalember megnyugtatta az öreg urat: a becsületszón nem esett csorba, mert ő állva vesztette el az újabb összeget.